

5 De Our en de Lesse

LENGTE: 20 km (met verkorting tot 17 km)

VERTREKPUUNT: Bij het monument voor oorlogsslachtoffers tegen de muur van de kerk van Porcheresse in de provincie Luxemburg. Je kan de wandeling ook starten in het gehucht Our, de wandeling wordt dan 2 kilometer korter.

TOPOGRAFISCHE KAARTEN NGI: 64/1-2 (1:20.000)

de Lesse

Op weg naar het dorp Our

Porcheresse, deelgemeente van Daverdisse, is een landbouwdorp in de provincie Luxemburg. Aan elke uitgangsweg staat een smeedijzeren kruisbeeld dat reizigers en akkers moet beschermen. Het dorp kreeg het bij het begin van de Eerste Wereldoorlog hard te verduren. Duitse soldaten staken, na een zwaar gevecht in Daverdisse, alle huizen van Porcheresse in brand. Bij de kerk herinnert het 'Monument des Morts' aan de oorlogsslachtoffers. Porcheresse was ooit een van de grootste klompenproducenten van de provincie Luxemburg en in de vroegere meisjesschool is dan ook het 'Musée des Sabots', het Klompenmuseum, ondergebracht.

We verlaten het dorp door de velden en akkers en krijgen mooie vergezichten op het Ardense landschap. We duiken dan 'Les Spèches' in, een zeer verscheiden bos waar het krioelt van de wilde zwijnen. Tijdens de voorbereiding van deze wandeling botsten we op een pad tussen manshoge varens op een rot slapende zwijnen. De wandeling loopt naar het gehucht Our door prachtige bossen, onder andere over een interessant paadje door dicht naaldbos. Dit is een van de verschillende paden die we volgen en die op de meest recente en meest gedetailleerde topografische kaarten niet terug te vinden zijn.

Our is een gehucht van Opont, zelf deelgemeente van Paliseul. Door het dorp stroomt de rivier de Our, die op deze wandeling een hoofdrol speelt. De naam Our is afgeleid van 'ours', bruggen van hout en gevlochten twijgen die hier in de streek vervaardigd werden. Le Clairval bij de kerk nodigt uit tot een halte. In de zomer biedt het terras onder de bomen verkoeling en in de winter knettert binnen gezellig de haard. Het vlees wordt er boven een vuur van houtblokken gegrild. De openingsuren van dit etablissement zijn echter even onzeker als de bereidheid van het personeel om je te bedienen. Tijd bestaat hier niet, we hebben het gecontroleerd op onze klok. Vlakbij vind je ook La Table de Maxime, een restaurant met een Michelin ster. Maxime Collard ruilde De Karmeliet in Brugge om hier in Our zijn droom waar te maken en verfijnde menu's te bereiden met zelf gekweekte groenten.

Toch wordt Our meegesleurd door de bedenkelijke golf van moderne vooruitgang. Thomas & Piron, een van de grootste bouwbedrijven van ons land, koos in de jaren '80 het gehucht Our uit om er zich te vestigen. Ondertussen is het bedrijf uit zijn voegen gebarsten. Afwegingen van authenticiteit tegenover werkgelegenheid en economische vooruitgang vormen het gespreksonderwerp in het dorp. Louis-Marie Piron beheert en beheerst niet alleen het dorp, maar ook de bossen. Van de 'chalet de chasse', die hij zonder bouwvergunning in Our bouwde, wordt gezegd dat hij 'presqu'aussi grand que le Sportpaleis d'Anvers' is.

Vanuit het gehucht Our volgen we de gelijknamige rivier. In deze wilde vallei heerst de 'Dame Blanche', een fee die in de vorm van nevelslierten uit het water opstijgt en de vallei vult. We passeren ook nog de Roche Minguet, waar afgescheurde priesters na de Franse Revolutie clandestiene missen hielden.

Bij de monding van de Our in de Lesse maken we een ommetje naar het gehucht Lesse, dat ocharme niet eens een kerk heeft. Dat 'La Fille d'Ardenne', zoals de rivier de Lesse genoemd wordt, hier nog niet onteerd is, hebben we te danken aan de moedige strijders die in het begin van de jaren '70 de bouw van een gepland stuwmeer voor elektriciteitsproductie konden verhinderen. Een gebied van 700 hectare werd zo gespaard van de verdrinkingsdood. Vandaag steekt het oude plan echter weer de kop op bij de zoektocht naar alternatieve energiebronnen.

BESCHRIJVING

Naar het gehucht Our

Met de rug naar het monument en de kerk vertrek je naar rechts en je volgt de stijgende Rue du Chênai. Net na de Ferme du Bois Perdu en tegenover nummer 34 sla je linksaf in een asfaltwegje. Verderop wordt de weg een kiezelweg. Na twee bochten naar rechts komt er een weg van links, maar jij gaat rechtdoor en draait wat verder naar rechts. Je hebt hier mooie uitzichten op de velden rond Porcheresse. De weg komt uit op een rijweg, bij een kalvarie en aan de overkant een reservoir. Je gaat de weg niet op maar je slaat hier scherp linksaf in een

kiezelweg richting Gîte de la Bergerie. Snel loop je op een mooie weg tussen akkers en weiden. Je blijft rechtdoor gaan langs de bosrand en verder het bos in. Bij de ingang van het bos laat je een weg links liggen en wat verder nog een. Ongeveer 350 meter ver het bos in sla je op een kruispunt rechtsaf in een grasweg. Na 120 meter draai je mee naar rechts. Bij een weide sla je linksaf, een smal paadje dat vlak langs de afsluiting loopt. Bij het einde van de afsluiting even linksaf door dennen en wat verder rechtsaf, een graspad. Je steekt vrijwel onmiddellijk een beekje over via een gepolijste steen en je volgt de weg verder rechtdoor, licht stijgend, soms door sparren en soms door gekapt bos. Op het einde neem je een brede bosweg naar rechts en je komt uit op de rijweg tussen Porcheresse en Our. Rechtsaf.

In de bocht van de weg, slechts 100 meter verder en net voor een huis aan de linkerkant, verlaat je de asfaltweg en je kiest een bosweg links. Bij een splitsing na 180 meter kies je de rechterweg, een minder gebruikte en zeer mooie weg. Meer dan een halve kilometer verder is er links een strook in het bos begroeid met varens en rechts zie je een enorme spar. Je verlaat hier de weg die naar rechts draait en je stapt rechtdoor in een klein paadje. Snel kom je op een ander pad dat je naar links volgt, in dezelfde richting verder. Na 300 meter kom je uit op een brede bosweg. Steek de weg schuinrechts over en neem een weg aan de overkant die langs een gekapte vlakte loopt. Bij het einde van de vlakte draait de grasweg naar rechts maar jij gaat rechtdoor. Het onooglijke pad loopt door en tussen sparren en brengt je na een halve kilometer het bos uit. Prachtig is het hier niet? Je steekt een grasweg over en je gaat rechtdoor in een grasweg tussen akker en weide. De weg daalt tot in het gehucht Our, bij de gelijknamige rivier en de brug erover. De wandeling kiest net voor de brug de vlakke asfaltweg naar links, maar de terrasjes liggen rechts bij de kerk, 200 meter voorbij de brug.

Langs het riviertje de Our

Net voor de brug sla je linksaf in een vlak asfaltwegje dat naast de Our loopt. Op een splitsing kies je rechtsaf de weg die de Our verder volgt. De weg leidt naar de oude watermolen ① op de Our, nu gerestaureerd door rijkelui en dus werd de weg geasfalteerd. Op de plaats van de oude watermolen wordt de weg met gras begroeid. Je blijft de bosweg een tijd volgen, onderweg is er één keer een zijweg rechts in en sparrenbos die je niet neemt. Je komt op een andere brede bosweg en je slaat rechtsaf, een dalende weg. Deze loopt in een scherpe bocht over een zijbeekje van de Our en brengt je onmiddellijk hierna bij een splitsing: hier kies je de meest rechtse van de drie wegen. Deze prachtige weg draait wat verder naar links, de vallei van de Our in. Op de volgende splitsing neem je niet het stijgende graspad, maar je neemt de rechtse weg. De weg daalt. Je komt voorbij een zeer mooie zijbeek die over stenen naar beneden loopt. Voorbij deze beek laat je een stijgend zijpad links liggen en je wandelt nu vlak naast de Our. Aan de overkant ligt de weide van Toup-Toup, geprefereerd kampterrein van jeugdbewegingen en van

hippies maar vooral geliefde woelplaats van everzwijnen.

Je loopt voorbij de Roche Minguet waarin Maria vroeger een plaats had. De weg versmalt en wordt een zeer mooi pad. Het pad stijgt wat en verwijdt zich wat van de rivier. Het pad verbreedt dan weer en je komt voorbij enkele bronbeekjes links van het pad. Voorbij het vierde of vijfde bronbeekje moet je goed uitkijken naar een smal zijpad aan de rechterkant dat bewegwijzerd is met een groene rechthoek, het vertrekt bij een bewegwijzerde eik. Dat pad moet je nemen, het daalt kort maar steil de heuvel af en brengt je bij de Our. Beneden volg je de oever naar links. Snel loop je langs een grote vlakte met wilde begroeiing. Je houdt de vlakte aan je rechterhand en je blijft rechtdoor gaan. Het pad stijgt dan en brengt je bij een bosweg. Rechtsaf op deze bosweg. Je daalt en komt uit op een bredere bosweg, volg deze brede weg naar rechts. Deze weg brengt je bij een voetgangersbrug over de Our. Even voor de brug is er een smal zijpad links, het is een aanrader om dit pad even kort te volgen om de samenvloeiing ② van de Our en de Lesse te bekijken. Maar voor het vervolg van de wandeling zal je moeten terug komen naar de brede weg en de Our oversteken via de voetgangersbrug. Tenzij je voor de verkorte wandeling kiest, dan volg je het smalle zijpad verder, bij de volgende brug over de Lesse even voor het paviljoentje heb je weer aansluiting.

Een ommetje naar het gehucht Lesse

Je steekt dus de Our over via de voetgangersbrug. Aan de overkant van de rivier zijn er verschillende wegen, neem de meest linkse, een weg die vrijwel onmiddellijk vlak langs de rivier (de Lesse!) komt te lopen. Aan de overkant van de rivier staat een droomhuis. Je volgt de weg langs de rivier tot bij een dammetje en een volgende voetgangersbrug. Ga niet over de brug maar neem een pad dat rechts van de rivier blijft. Het mooie pad stijgt in de flank, loopt hogerop even langs een weide, en klimt dan door een sparrenbos naar rechts. Het pad eindigt op een brede kiezelweg. Linksaf.

Op een kruispunt, net waar je op asfalt komt, sla je linksaf en bij een parking hou je links. Een dalend pad brengt je naar een bruggetje over de Lesse. Aan de overkant van de rivier vind je enkele banken en tafels langs het water. Je bent hier in het authentieke gehucht Lesse.

Je gaat linksaf over de asfaltweg door het dorp. Laat de Rue de la Prairie richting Daverdisse en Redu rechts liggen en sla linksaf, een asfaltweg op die je stijgend uit de bebouwde kom van Lesse brengt. Bij een volgende splitsing hou je rechts aan en je klimt verder over asfalt. Wat verder verlaat je het asfalt en je kiest linksaf een bosweg richting 'Roche aux Chevaux'. Na 700 meter, in de buurt van het hoogste punt, maakt de bosweg een bocht naar rechts. Je moet de weg verder volgen maar in deze bocht loop je uiteraard even naar links, tot op de Roche aux Chevaux ③. Let op dat je hier niet het dalende pad neemt maar dat je terug gaat naar de bosweg die je verder volgt. De mooie bosweg daalt tot bij de Lesse. Steek de rivier over en sla rechtsaf.

5

Legende

- 1 Oude molen van Our
- 2 samenvloeiing van Our en Lesse
- 3 Roche aux Chevaux
- 4 paviljoentje
- 5 Chapelle N.D. de Beuraing

Redu

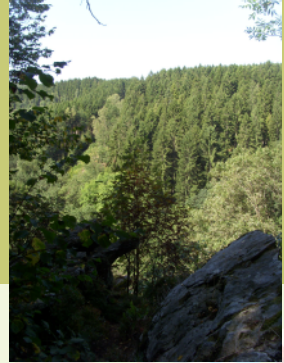
Lesse

Porcheresse

Our

2 km

Hoog boven de Lesse komen we langs de 'Roche des Chevaux'. De boeren van Lesse leidden vanaf deze rots hun afgedankte paarden geblinddoekt de diepte in. Een mooier einde kan een paard zich nauwelijks voorstellen.

Door het bos terug naar Porcheresse

Je loopt langs de Lesse met links mooie rotspartijen. Voor een paviljoentje ④ draai je met de weg mee naar links. Maar het loont de moeite om even een kijkje te gaan nemen bij het paviljoentje, men houdt hier het forellenbestand in de gaten op de Ruisseau de Chicheron. Je kan achter het paviljoentje even het beekje volgen aan de linkerkant en dan zo links naar de weg lopen. De weg volgt de beekvallei en wordt snel een mooi graspad en je moet hem een kleine kilometer volgen, eerst langs een gekapte vlakte en later door bos. Toen wij er waren, was het sparrenbos aan de rechterkant van de weg uitgedund en lag de weg letterlijk bezaaid met omgehakte bomen. Hopelijk takelen de bosmachines de weg niet te lelijk toe.

De weg eindigt op een brede bosweg die je naar rechts volgt. Niet voor lang echter: net voor de weg afdalt naar het beekje, sla je linksaf in een prachtige en weinig gebruikte bosweg. Op een splitsing loopt rechts een grasweg door sparren naar een berijdbare weg, maar jij kiest hier links een zeer mooi graspad. Het pad brengt je langs een open plekje in het bos. Hou hier rechts aan met aan je rechterhand een nieuwe aanplant. Everzwijnen zijn hier bijzonder actief en het kan zijn dat hun graafwerken het pad moeilijk begaanbaar maken en dat je een tijdje bergop moet ploeteren. Het pad brengt je uiteindelijk op een berijdbare bosweg. Linksaf. Wat verder komen er twee wegen van links maar je volgt de berijdbare weg nog 300 meter verder. Bij het ontwerpen van deze wandeling was het bos aan de rechterkant van de weg gekapt, ondertussen zijn de sparren alweer flink opgeschoten. Voorbij dit jong bos is er links en rechts sparrenbos. Je moet goed uitkijken: een paar tientallen meter verder is er rechts een zijweg en vijf meter verder moet je linksaf slaan in een grasweg. Deze brengt je na 200 meter op een andere bosweg die je naar rechts volgt. Waar deze weg een bocht naar links maakt, stap je rechtdoor over een graspad. Wat verder loop je langs de rechterrاند van een open vlakte in het bos. Bij het einde van de vlakte ga je verder rechtdoor over een bosweg. Je komt uit op een brede kiezelweg die je naar rechts volgt. Bij de Chapelle N.D. de Beauraing ⑤ (of is het de Chapelle Minire?) sla je linksaf in een andere kiezelweg. Bij een splitsing rechts. Je ziet de kerk van Porcheresse liggen, maar je hebt nog een kilometertje te gaan.